Пісня Пісень 4

Молодий:

1. Яка ж бо ти прекрасна, моя люба! Яка ж бо ти прекрасна! Очі
твої - голубки, за твоїм покривалом. Твоє волосся, мов козяче стадо, що сходить
з Гілеад-гір.
2. Зуби твої, мов стрижених овець отара, що з купелі виходять.
Кожний з них має свою пару, ані одному її не бракує.
3. Немов кармазинова стьожка, твої губи й твоя бесіда мила.
Немов розрізане надвоє яблуко гранатове - твої скроні, за твоїм покривалом.
4. Шия твоя, немов Давидова башта, збудована для трофеїв.
Тисяча щитів на ній повисло, усе зброя відважних.
5. Двоє грудей твоїх, як двоє оленяток, близняток олениці, які
серед лілей пасуться.
6. Покіль день дише холодочком і тіні утікають, зійду собі на
гору мірри, на ладану горбочок.
7. Уся ти гарна, моя люба, і вади нема в тобі!
8. Ходи з Ливану, о дружино! Ходи, прилинь з Ливану; Поглянь з
Амана-верховини із верховини Сеніру та Хермону - з барлогів лев'ячих, з гір
леопардових.
9. Ти полонила моє серце, моя сестро-дружино! Ти полонила моє
серце одним лиш твоїм оком, однією перлиною твого намиста!
10. Які ж бо твої любощі прекрасні, моя сестро-дружино! Які ж
бо твої любощі хороші! Понад вино! І запах твоїх пахощів понад усі бальзами.

11. З уст твоїх крапле медом, о дружино, мед і молоко у тебе
під язиком, і запах твоїх шат, немов запах Ливану.
12. Садок замкнений, моя сестра-дружина, садок замкнений,
криниця під печаттю.
13. Твої протоки зрошують сад гранатовий, де овочі препишні,
квітучий кипр та троянди.
14. Нард і шафран, пахуча троща й цинамон, усі дерева кадильні.
Мірра, алое й усі бальзами щонайліпші.
15. Ти джерело садів, криниця води живої; потоки, що з Ливану

ринуть!

16. Здіймись, північний вітре! Прилинь і ти, південний! Повій на сад мій, щоб його запахи рознеслись! Нехай мій любий увійде в сад свій, та споживає плоди його препишні.